

KARDINALOVA HOMILIJA U MOLITVI SLUŽBE RIJEČI
PRIGODOM POČETKA PRVE AKADEMSKE GODINE NA
HRVATSKOM KATOLIČKOM SVEUČILIŠTU

(Zagreb, 4. listopada 2010.)

Liturgijska čitanja: Ef 5, 8-14; Iv 1, 1-5.9-12

Dragi uzvanici, profesorice i profesori,
studenti i studentice!

Braćo i sestre!

1. Božja riječ koja nam je upravo naviještena sva je protkana svjetlom. Izabrana čitanja odražavaju misao koja se nalazi u sloganu Hrvatskoga katoličkog sveučilišta: *Lux vera - Istinsko svjetlo*. To svjetlo susrećemo tijekom cijele povijesti, a snažnije u ključnim trenutcima povijesti spasenja, kako to donosi Biblija.

Ne zaboravimo, dakle, da je prva Stvoriteljeva riječ u njegovom stvoriteljskom djelu upravo glasila: *Neka bude svjetlo!* Razdvajanje tame od svjetla djelo je razlikovanja, prepoznavanja, djelo je novoga. Iz *indiferentnosti*, ne-različitoga, dolazi se do različitoga, do prostora i ozračja u kojima se rađa nešto novo i u kojima čovjek ne ostaje ravnodušnim. Tu se očituje i značenje ljudske slobode, da se – uočavajući razliku – prikloni dobru. Tu istinu, u svjetlu Kristova dolaska, čuli smo i u Proslovu Evanđelja po Ivanu koje povezuje Riječ, život i svjetlo. Proslov je to koji

sažima povijest ljudskoga roda i dolazak Isusa Krista kao istinskoga svjetla koje može biti neprepoznato, ali njegovim prepoznavanjem dolazi se ne samo do najdublje spoznaje, nego i do zajedništva s Bogom. Cijela ljudska povijest vjernički se iščitava kao dijalog Boga i čovjeka, kao Riječ upućena čovjeku, kao Savez koji Bog ostvaruje s čovjekom.

2. Božji stup svjetla vodio je izraelski narod iz egipatskoga ropstva, a Mojsije se s tim Božjim svjetlom susreće više puta te doživljava, s jedne strane, njegovu zastrašujuću snagu, a s druge strane, blizinu sjaja Božje naklonosti čovjeku. Tim svjetlom čovjek spoznaje sebe: da je stvorenje i da je upućen na izvor života u Bogu; spoznaje što mu je činiti da bi bio sretan, kao pojedinac i kao narod.

U punini vremena svjetlo nad Betlehemom, svjetlo Isusova rođenja dovelo je do ispunjenja iščekivanje najvećega dara neba zemlji. Krist – »svjetlo od svjetla« – kako ga zovemo u vjerovanju – postao je čovjekom, a time je i vječnost zakoračila u vrijeme te postala poviješću. I kada se činilo da će ljudski rod biti oslobođen svoga lutanja u tami i prihvatiti svjetlo, On »k svojim dođe i njegovi ga ne primiše«. Tama je ponovno pokušala prekriti svjetlo i na Kalvariji sakriti Stvoriteljevu Riječ i prepoznavanje života.

No, uskrsno jutro vratilo je ljepotu pobjede nad smrću; dopustilo čovjeku ugledati nadu i osjetiti svježinu neumrle Prisutnosti. To isto svjetlo koje »prosvjetljuje svakoga čovjeka« postalo je novim govorom i plamenom ljubavi na Pedeseticu, na rođendan Crkve, da bi živjelo po nama ljudima i po našem zauzimanju za svoje bližnje i u brizi za svijet. Vjernici dopuštaju da budu zahvaćeni uskrsnim svjetlom.

3. Braćo i sestre, na početku smo nove akademske godine koja je ovdje i prva. Ljepota je to dvaju početaka koje – zahvalno i ponizno – primamo kao dar. Ovdje nas okuplja isto svjetlo ljubavi i prijateljstva. U središtu djela koje započinjemo ne vidimo samo svoje ciljeve i nastojanja, nego puno šire obzore.

Sveti Pavao nas potiče da djelujemo poput svjetla, da budemo nositelji sjaja. Nazvani smo djecom svjetlosti; štoviše – »svjetlom u Gospodinu«. Znamo da mogu postojati dobre nakane, lijepe riječi, ali koje često ostaju zamagljene, opterećene i pomalo tužne. Učiniti djela i riječi sjajnim može samo Bog u ljudskim srcima. Zato zazivamo Duha Svetoga riječima: »Sjaju svjetla blaženog, sjaj u srcu puka svog, napuni nam dušu svu«. – »O lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium«.

I malo svjetla ima snagu puno toga mijenjati. Pod tim se svjetlom misli na mudru riječ i na promišljenu šutnju; na primjerenu gestu, na smiješak dobrote i pogled ispunjen suosjećanjem. Takvo nas svjetlo čini radosnijima, a naš životni prostor sretnijim. Dobrota, pravednost i istina su plodovi svjetla. Dragi prijatelji, za to svjetlo danas molimo.

Noseći u svome nazivu pridjev 'katoličko' ovo sveučilište je pozvano odlikovati se takvim pristupom, ne samo onda kada sveučilišni život sa sobom nosi lijepe trenutke, nego i u kušnjama i poteškoćama. Upućeni smo jedni na druge i na stvaranje zajedništva. Ono je odraz istinskoga svjetla u međusobnome pomaganju, susretljivosti, ali i u preuzimanju odgovornosti, u izgradnji povjerenja, u nastojanju da svi napreduju u dobru. To svjetlo će tražiti da se uklanja svako zlo koje se želi ugnijezditi u čovjeku rađajući sebičnost i nepoštivanje istine.

4. U sveučilišnome znaku koji će biti znakom vašega prepoznavanja, u zvjezdanome sjaju u kojemu obrisi križa prodiru kroz tamu, uvijek čitajte poziv da budete istinsko svjetlo svojom marljivošću, svojim zalaganjem i ljubavlju prema čovjeku. Time ćete biti »svjetlo svijeta« i svjetlo našem društvu. Znanje može čovjeka učiniti oholim, a time on silno gubi od veličine na koju ga poziva Bog.

Lijepo je što smo ovdje u godini 50. obljetnice smrti bl. Alojzija Stepinca koju smo jučer, na iznimno svečan način, u našoj prvostolnici proslavili u zajedništvu s biskupima Europe koji su došli na zasjedanje Vijeća europskih biskupskih konferencija. Taj se datum podudario i s 12. obljetnicom Kardinalove beatifikacije. Od samih početaka ovo smo Sveučilište stavili pod zaštitu i zagovor bl. Alojzija koji je znao da Bog svakom čovjeku daje mjesto u povijesti. Zbog toga je mogao biti svjedok istine i obrane ljudskoga dostojanstva. Njegov će vas sjajni lik dočekivati i ispraćati na ulazu u ovu zgradu. Zbog toga mu se često obraćajte molitvom, osobito vi koji započinjete studij povijesti.

Lijepo je što smo ovdje na spomendan sv. Franje Asiškoga, sveca koji je, dodirnut svjetlom evanđelja, živio Radosnu vijest u siromaštvu i jednostavnosti, prepoznavajući Božju veličinu u stvorenome svijetu i u ljudima koji traže pravu radost. Od njega se može naučiti kako u svakome događaju i svakome stvorenju čitati Božju prisutnost.

Sveci nisu samo povijesne osobe, nego ljudi koji su svetošću, suradnjom s Bogom, bili nositelji važnih povijesnih promjena. Zbog toga u svome sveučilišnom životu težite prema svetosti, zagledani ponajprije u hrvatske velikane duha i mudrosti te moleći zajedno sa psalmistom: »Lice tvoje, Gospodine, ja tražim. Ne skrivaj lica svoga od mene«.

Budite prepoznatljivi nositelji Istinske svjetlosti, na ponos Hrvatskomu katoličkom sveučilištu, na kojemu ste prvi studenti i profesori. A Blažena Djevica Marija, Prijestolje mudrosti, koja je svijetu donijela neugasivo Svjetlo, neka bude uvijek s vama!

Amen.